RECHTBANK EERSTE AANLEG ANTWERPEN AFDELING ANTWERPEN, 31 MAART 2015, AC4 KAMER

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC4 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft volgende vonnis uitgesproken:

In zake van HET OPENBAAR MINISTERIE:

En waarbij zich heeft aangesloten als burgerlijke partij:

Het centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, autonome openbare dienst opgericht bij de wet van 15 februari 1993, Koningsstraat 138 te 1000 Brussel

Voor een namens wie verschijnt mr. X; advocaat te Antwerpen, kantoorhoudende te (…) woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat

akte verleden door onderzoeksrechter X te Antwerpen, op juli 2013, het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij wat betreft tenlasteleggingen A, C, D en F;

TEGEN

D.R.

Zonder beroep

geboren te (…) (Thailand) op (…)

voorheen ingeschreven te Antwerpen, (…)

thans wonende te Diest, (…)

Thaise

BETICHT VAN:

Te Antwerpen

A. Bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,1° en 433 septies,2° en 6 °Sw., zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, zijnde de aanwerving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde, ten aanzien van deze persoon, de misdrijven te laten plegen die bedoeld worden in de artikelen 379, 380 §1 en §4 en 383 bis §1 Sw., waarbij zijn toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, te weten een huis van ontucht of prostitutie te houden;

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken;

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

I. van 15 februari 2013 tot 10 april 2013

ten aanzien van P.M.

II. van 27 februari 2013 tot 10 april 2013

ten aanzien van N.C.

III. van 30 maart 2013 tot 10 april 2013

ten aanzien van L.O.

B. Van 15 februari 2013 tot 10 april 2013

Een huis van ontucht of prostitutie gehouden te hebben, namelijk een massagesalon genaamd R. gelegen te Berchem, (…)

misbruik gemaakt hebbend van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeerde ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte, dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid;

I. ten aanzien van P.M.

II. ten aanzien van N.C.

III. ten aanzien van L.O.

C. Bij inbreuk op de artikelen 1 en 77 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wetens en willens een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie te hebben geholpen, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnen te komen of aldaar te verblijven, dan wel erdoor te reizen, zulks

in strijd met de wetgeving van deze Staat, hetzij in de handelingen die de binnenkomst, de doorreis of het verblijf voorbereid hebben of vergemakkelijkt hebben, hetzij in de feiten die ze voltooid hebben, waarbij de hulp niet voornamelijk om humanitaire redenen werd verleend;

I. van 14 februari 2013 tot 10 april 2013

ten aanzien van P.M.

II. van 30 maart 2013 tot 10 april 2013

Ten aanzien van L.O.

***

Gezien de artikelen 1, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867, gewijzigd door de wetten van 23 augustus 1919 en 19 maart 1956, alsmede de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank dd° 20 november 2014 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de beklaagde;

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester X, advocaat loco meester X, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door haarzelf;

Beklaagde werd bijgestaan door een tolk in de Thaise taal die de door de wet vereiste eed heeft afgelegd;

- **OP STRAFRECHTELIJK VLAK**

- TEN GRONDE

Beklaagde wordt vervolgd voor feiten van mensenhandel met de omstandigheid dat van deze activiteit een gewoonte werd gemaakt (tenl. A), het houden van een huis van ontucht of prostitutie (tenl. B) en inbreuken op de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied (tenl. C).

Beklaagde was uitbaatster van een massagesalon.

Tijdens een controle, door onder meer leden van de Sociale Inspectie, van het massagesalon van beklaagde werden er op 11.02.2013 drie Thaise dames aangetroffen die aldaar werkten zonder in het bezit te zijn van geldige verblijfsdocumenten. Het betrof de dames P.S., W.R. en P.S.

Op 09.04.2013 werd het massagesalon van beklaagde opnieuw aan een controle onderworpen. Ter plaatse worden er door de vaststellers opnieuw drie Thaise dames aangetroffen die geïdentificeerd worden als M.P., N.C. en L.O.

Bij hun initiële verhoren stellen alle drie de Thaise dames dat zij op eigen initiatief naar België zijn gekomen en vrijwillig, en evenzeer op eigen initiatief, werken in het massagesalon van beklaagde.

Op 17.04.2013 wordt het slachtoffer N.C. voor een tweede maal gehoord waarbij zij stelt:

- dat zij via een Thaise mensenhandelaar naar België werd gesmokkeld;

- dat zij op voorhand wist dat zij zou dienen te werken in een massagesalon

- dat zij hiervoor: 15.000 EURO diende te betalen, af te lossen via werk in het massagesalon, een bedrag dat later verdubbeld werd naar 30.000 EURO, blijkbaar voor het aandeel van beklaagde te bekostigen;

- dat de massages vergezeld gingen met seksuele betrekkingen, hetgeen de verdienste verhoogde en waarvan de helft werd afgestaan aan beklaagde;

- dat na betaling van de schuld beklaagde aan het slachtoffer een regeling aanbod om legaal in het land te verblijven, dit via een huwelijk, waarvoor nog'eens 10.000 EURO betaald diende te worden.

Zowel tijdens haar verhoren, als ter terechtzitting, ontkent beklaagde betrokken te zijn geweest bij enige mensenhandel. Evenwel bevestigde beklaagde:

- dat er in haar massagesalon erotische massages werden gegeven;

- dat er mogelijk, en tijdelijk, meisjes in het salon werden tewerkgesteld die illegaal in het land verbleven waarbij er dan geen arbeidscontract werd opgesteld;

- dat de inkomsten van de meisjes verdeeld werden op basis van een 50-50 verdeling;

- dat de op 11.02.2013 aangetroffen meisjes niet in het massagesalon aan het werken waren, deze meisjes op bezoek waren vanuit Thailand doch als ze de kans hadden toch iets kwamen bijverdienen in het massagesalon;

- dat hetzelfde gold voor de meisjes die op 09.04.2013 in het massagesalon werden aangetroffen.

De stelling van beklaagde dat zij geen illegale meisjes tewerkstelde oordeelt de rechtbank ongeloofwaardig. Het is al te toevallig dat bij twee controles van het massagesalon van beklaagde - dat drie massageruimtes kent -telkens drie Thaise meisjes worden aangetroffen. De op 09.04.2013 aangetroffen meisjes verklaarden trouwens allen te werken in het massagesalon.

De inbreuken op de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied (tenl. C) zijn dan ook bewezen.

Verder oordeelt de rechtbank de verklaringen van het slachtoffer N.C. geloofwaardig. Wat het aspect van het stellen van erotische handelingen betreft, worden deze trouwens bevestigd door de verklaringen van de overige slachtoffers. Wat de verdeling van de verdiensten betreft, bevestigen de eigen verklaringen van beklaagde deze van het slachtoffer.

Bijgevolg oordeelt de rechtbank het bewezen dat beklaagde weldegelijk een huis van ontucht of prostitutie uitbaatte en hierbij misbruik maakte van de precaire administratieve toestand van de slachtoffers die allen illegaal in het land verbleven (tenl. B).

Tot slot oordeelt de rechtbank het eveneens bewezen dat beklaagde zich schuldig maakte aan feiten van mensenhandel (tenl. A) met de verzwarende omstandigheid dat van deze activiteit een gewoonte werd gemaakt.

In eerste instantie kan hierbij verwezen worden naar de geloofwaardige en voor beklaagde belastende verklaringen van het slachtoffer N.C.

Tevens blijkt uit het strafdossier dat beklaagde er telkens in slaagde om haar massagesalon, met drie massageruimtes, vlotjes te bemannen met illegale Thaise dames en dit tot tweemaal toe binnen een tijdspanne van nauwelijks twee maanden hetgeen wijst op het georganiseerd en professioneel karakter van de handel.

Uit de voorliggende stukken blijkt dat beklaagde trouwens niet aan haar proefstuk toe is en door de correctionele rechtbank te Mechelen bij vonnis van 09.04.2014 veroordeeld werd voor gelijkaardige feiten.

- DE STRAFMAAT

De feiten zijn ernstig en vermengen zich in hoofde van beklaagde als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één bestraffing moet worden opgelegd.

De handelingen van beklaagde wijzen op een criminele ingesteldheid waarbij op een schandelijke wijze en met een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van hun medemens, misbruik wordt gemaakt van de kwetsbare positie van haar slachtoffers en dit met het oog op makkelijk geldgewin. De handelingen van beklaagde belemmeren ook de rechtmatige controle van de overheid op de toegang van burgers op haar grondgebied.

Beklaagde dient een signaal te worden gegeven dat haar handelingen niet kunnen worden getolereerd. Het opleggen van de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is noodzakelijk. Nu beklaagde hiertoe in aanmerking komt en met het oog op haar sociale re-integratie, oordeelt de rechtbank het gepast aan beklaagde uitstel van tenuitvoerlegging toe te kennen voor wat betreft de opgelegde gevangenisstraf.

- **OP BURGERRECHTELIJK VLAK**

In deze stelde het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding - thans het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel - zich burgerlijke partij bij akte van 12.07.2013 voor de onderzoeksrechter.

De vordering strekt ertoe beklaagde te horen veroordelen in betaling van een schadevergoeding van één EURO.

Gelet op hetgeen voorafgaat oordeelt de rechtbank deze vordering ontvankelijk en gegrond.

Gelet op de aard en de omvang van de vordering én gelet op de beperkte financiële mogelijkheden van beklaagde zoals deze blijkt uit het strafdossier, oordeelt de rechtbank het aangewezen beklaagde te veroordelen in betaling van de minimaal voorziene rechtsplegingsvergoeding.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 162bis, 185, 194, 195, 282 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1,3,7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,

artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlastelegging C, alsmede de artikelen 25, 33, 38, 40, 65, 79, 80, 83, 380, 433quinquies, 433 septies, 433 novies van het strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT beklaagde D.R. voor de vermengde feiten A, B, C:

Tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE JAAR

En

Tot een geldboete van VIJFHONDER EUR

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van VIJF jaar vanaf heden,

Onzet beklaagde uit de rechten voorzien in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van VIJF JAAR vanaf heden overeenkomstig artikel 433novies van het Strafwetboek;

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 28.12.2011, vermeerderd met 50 decimes en gebracht op 150 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende op 36,74 EUR en, bij toepassing van Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op twee maanden voor de geldboete van 500 EUR.

Rechtdoende over de vordering, van de burgerlijke partij:

Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van EEN EURO te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden.

Veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij te betalen een rechtsplegingsvergoeding van 82,50 euro.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op eenendertig maart tweeduizend en vijftien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

X voorzitter van de kamer, rechter,

X rechter,

X rechter,

X substituut-procureur des konings,

X griffier.